

Balmer

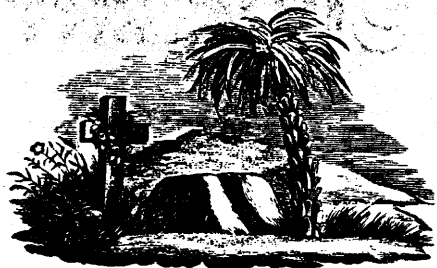

Provst

Peder Schinnerups

JORDEFÆRD

den 5te Septbr. 1859.

Før Talen.

M. l. Gvo ikkun lader Herren raade.

Bliv hos os Mester, Dagen helder!
Saa bad i Emaus de To.
O Trøst, som Skriften mig fortæller:
Du blev, og gav dem Hjertero.
Hør ogsaa os, Du Naadens Søn!
Vi bede just den samme Bøn.

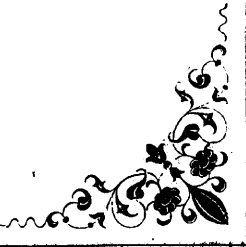
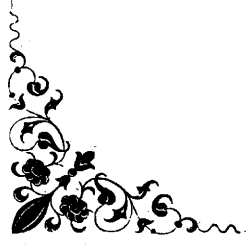
Bliv hos os med din Aand tilstede,
O Mester! hver en Aftenstund,
At vi den rette Bøn maa bede,
Før Øiet lukker sig til Blund,
Med ydmygt Suk for Hjertets Brøst,
Med Haab om Naadens Himmel-Trøst.

Bliv hos os Mester! med din Glæde,
Naar Lykkens Aftensol gaaer ned;
Naar Smertens Dug vil Kinden væde,
Da styrk os i Taalmodighed;
Fortæl os om din egen Vee,
Og at du bad: Guds Villie skee!

Bliv hos os, du, naar Dagen hælder,
Den sidste Livets bittre Dag;
Naar Gravens Nat med Magt udvælder,
Og Frygt og Sorg gjer fælles Sag,
Med Haabets Skjold udruste du
Den bangè Sjel mod Dødens Gru!

Naar da ei Verdens Trøst os qvæger,
Du holder Nadvere med os;
Vi drikke Kraft af Naadens Bæger,
Og byde Gravens Kæmpe Trods.
Med brustent Blik, men freidigt Sind
Vi skue klart i Himlen ind.

Efter Talen.

Mel. Jesus, Frelser, Saliggjører.

Naar min Tunge ikke mere
Sjunge eller bede kan,
O, lad Aanden da begjere
Kun din Fred, o Frelsermand!
Træd da frem for mine Suk,
Og din Himmeldør opluk
For min Sjæl, som Engle bære
Hjem til evig Fryd og Ære!

Hjem til Himmeriges Rige,
Hjem til de Udvalgtes Tal,
Hjem at blive Engles Lige,
Hjem til Kongers Konges Sal,
Hjem til hos min Gud at boe,
Hjem til Paradisets Ro,
Hjem til alle mine Fædre,
Hjem til Jesu Navn at hædre!

